

94

367

7073

M

~~394~~

SANTIAGO RUSIÑOL

LA «MERIENDA»  
FRATERNAL

1000

COLECCIÓN SORIANO

3



LA «MERIENDA» FRATERNAL



1,50  
—  
La « Merienda »

Fraternal, obra en

un acte, per SANTIAGO RUSIÑOL



ANTONI LÓPEZ, EDITOR, LLIBRERIA ESPANYOLA

RAMBLA DEL MIG, 20, BARCELONA

Imprempta d'Antoni López, Om, 8, Barcelona

Aquesta obra fou estrenada a Puigcerdà, en el teatre del «Casino Ceretano», el dia 21 d'Agost de 1907, dirigida per August Barbosa, amb el següent repartiment:

*Don Prudencio*, August Barbosa; *Noï d'Horta*, Iscle Soler; *Gatuelles*, Vicenç Daroqui; *Silvestre*, Miquel Sirvent; *Grapa*, Ramon Gatuelles; *Assumpta*, Soletat Masriera; *Riteta*, Mercè Daroqui; *Minyó*, Joan Vehil; *Noia*, Antonia Vallbé; *Rupit*, Joan Pons; *Pepeta*, Marguerida Xirgo; *Pona*, Carme Parrenyo; *Mestre*, Pascassi Mas; *Mariagna*, Dolors Salvador; *Corista primer*, Josep M. Miquel.

## PERSONATGES

DON PRUDENCIO . . . . .	40 anys.
NOI D'HORTA . . . . .	60 >
GATUELLES . . . . .	60 >
SILVESTRE . . . . .	50 >
GRAPA . . . . .	40 >
ASSUMPTA . . . . .	50 >
RITETA . . . . .	18 >
MINYÓ . . . . .	23 >
NOIA . . . . .	20 >
RUPIT . . . . .	30 >
PEPETA . . . . .	20 >
PONA . . . . .	40 >
MESTRE . . . . .	40 >
CORISTA PRIMER . . . . .	36 >

Coros, poble, criatures i *fraternos*



# ACTE ÚNIC

*L'escena a la Montanya Pelada. Dos grans garrofers a primer terme. Al fons altres garrofers, pins i verdices, i al darrer terme la plana i la ciutat. Per terra, pedres pera seure i altres, de tres en tres, que han servit pera coure costelles.*

## ESCENA I

EN GATUELLES, L'ASSUMPTA I LA RITETA

*(En Gatuelles llegeix el diari, l'Assumpta remena una caçola d'arroç, i la Riteta balla tota sola.)*

ASSUMPTA

Vaja, noia, deixa-t de ballar i dóna-m l'arroç.

RITETA *(portant l'arroç, ballant)*

*El arroz de mi alma  
lo tengo yò...*

ASSUMPTA

Porta la paperina, beneita.

(*Va pera abocar la paperina.*)

GATUELLES

Espera-t. Abans de tirar l'arroç a la caçola, escolta lo que diu el diari. Fem les coses com s'han de fer!

ASSUMPTA

I què té que veure l'arroç amb el diari!

GATUELLES

Espera-t i ho veuras. (*Llegeix.*) «*La gira á la Montaña Pelada donde convocamos al pueblo, no es una merienda burguesa. Es una fiesta en holocausto...*»

ASSUMPTA

Un què dius?

GATUELLES

En *holocausto*.

ASSUMPTA

I què vol dir això?

GATUELLES

Un *santo y seña*, papanates!

RITETA (*ballant*)

*Hola-causto, sí,  
hola-causto, no,  
hola-causto y verde  
lo quiero yo...*

GATUELLES

Riteta! Vols callar, si't plau? (*Llegint.*) « *Es una fiesta en hola... etzètera... de nuestras ideas fraternales.* »

ASSUMPTA

Que tiro l'arroç o no?

GATUELLES

Espera-t, et diuen! « *Así como los druidas...* »

RITETA

Ai, mare! Qui són els druides?

GATUELLES

I què hi han de ser! Els d'un Cassino... « *Así como los druidas hacían sus sacrificios con sus más tiernos corderillos, nosotros haremos los nuestros sacrificando á nuestro enemigo.* » Sabeu lo que vol dir això que lleigeixo?

ASSUMPTA

Vaja, cuita.

RUSIÑOL

GATUELLES

Que tenim de menjar arroç am burgès.

ASSUMPTA

Ja t'acontentaras am congre.

GATUELLES

« *Allí... és dir, aquí... Allí no vamos á gozar de los apetitos de la bestia.* »

RITETA

Per qui ho dieun això de la bestia?

GATUELLES

Pels altres. Quan diuen mal sempre és pels altres. « *Allí vamos en apretada columna para contar nuestras huestes y llevarlas á la República.* » No us diu res el cor quan sentiu això?

ASSUMPTA

Vaja, acaba d'una vegada.

GATUELLES

« *Subid, pues, peregrinos laicos. Subid y brindad por nuestro triunfo, que allí brindaré con vosotros en los momentos de expansión, como sabré morir con vosotros en los momentos* »

*de peligro...*» Vaja, que això fa plorar fins a les pedres... Això és parlar... Això és... Tira l'arroç, que jo m'hi exalto!

ASSUMPTA (*tirant l'arroç*)

Ja era hora.

GATUELLES

Quin dia! Quin dia, Assumpta! Pensar que, a la veu de *Don Prudencio*, vint mil homes... a la una, sense comptar-vos-hi a vosaltres, que també serviu, quan no feu nosa, hem vingut com un remat! Ha *bastat* que'ns diguéis: «A brenar!», i aquí'ns tens a tots tant contents com si anessim a les barricades! Pot-ser més contents i tot, que si anessim a les barricades!

ASSUMPTA

Vaja, no t'exaltis... i seu!

GATUELLES

És que tots hi hem vingut! Lo que's diu tots! Federals, unitaris, els de la dreta, els de l'esquerra, els de divisió i controversia, tot-hom! Això no és una *gira*. Això és molt més. Això és... un Sant Mus del *porvenir*. Què vol dir del *porvenir*... Del més enllà. Això és el brenar de les Termòpiles.

RITETA

I que no hi haurà sarau en havent acabat?

GATUELLES

Què vols dir si hi haurà sarau?

RITETA

Si ballarem?

GATUELLES (*am tò solemnia*)

No ballarem, però farem ballar! Ja he vist lo que diu el diari: això no és un arroz, és un acte.

ASSUMPTA

Ben bé que t'atiparas, per això!

GATUELLES

Menjaré perquè *Don Prudencio*'ns ho mana.  
Menjaré pera protestar.

ASSUMPTA

Vaja, calla.

GATUELLES

Pera protestar... dels *tiranos*! Que't penses quin rum-rum que hi ha a la regió de Madrid perquè saben que aquesta tarda brenarem més de vint mil homes?

ASSUMPTA

I què n'han de fer a Madrid que brenem?

GATUELLES

Tu no entendras mai de política, Assumpta. A Madrid, es diuen els Governos: « Si no més pera un trist brenar s'ajunten més de vint mil homes, què serà quan hi hagi tiros! »

ASSUMPTA

El cor me diu que no sereu tants!

GATUELLES

Més, serem! Jo no hi aniré perquè ja sóc vell, però no n'hi faltarà ni un dels altres! Encara no vegin que *Don Prudencio* arrenqui al davant am la bandera, faran una extesa de tronos que farà fredat de mirar! Tindrem federal, Assumpta! I aixís que tinguem la federal, allò serà una *juerga* continua!

RITETA

Mare! Jo ja ting gana!

ASSUMPTA

Espera-t tenir la federal!

GATUELLES

Assumpta, tinguem la *merienda* en pau,

BUSIÑOL

i no'm facis bromes de la Deria. Ja sabs per experiència que primer és la Deria que tu.

ASSUMPTA

Poca-solta!

GATUELLES

La federal és l'*Ideia*, i tu?, què ets tu?

ASSUMPTA

La que fa l'arroç!

GATUELLES

Doncs am la federal no tindras de fer-lo!

ASSUMPTA

I doncs qui'l farà, el senyor nunci?

GATUELLES

Els municipis *cinelagmáticos!*



ESCENA II

ELS MATEIXOS, UN MINYÓ I UNA NOIA

(*El Minyó i la Noia entren agafats per la cintura.*)

EL MINYÓ

Seiem aquí, que estarem més sols i em podré expressar, prenda!

LA NOIA

Mira que hi ha gent.

EL MINYÓ

No'n facis cas, que tots són *fraternos*. Aquets vénen per l'*Ideia*.

LA NOIA

I nosaltres que no hi venim per l'*Ideia*?

EL MINYÓ

Si no calles et tapo la boca amb un petó! Jo ving pera estar am tu, Carmel·la!

LA NOIA

Ai si't sentís *Don Prudencio*!

EL MINYÓ

Li diria lo que li he de dir, a *Don Prudencio*. «*Don Prudencio*,—li diria,—cada hu revolucionana segons els seus coneixements. Uns a crids, i uns altres a abraçades.» Amb això, abracem! Democracia!

GATUELLES

Si són servits, hi ha arroç pera tots?

EL MINYÓ

(*abraçant a la Noia i anant a seure*)

S'aprecia, company! No és d'arroç de lo que tenim gana.

(*Entra'l Noi d'Horta.*)

ESCENA III

ELS MATEIXOS I EL NOI D'HORTA

GATUELLES

I vós, que'n voleu?

EL NOI D'HORTA

Que m'ho diu a mi?

GATUELLES

I doncs a qui?

EL NOI D'HORTA

Si m'ho dieu a mi, aneu errat. S'estima, però aneu errat.

GATUELLES

Què voleu dir?

EL NOI D'HORTA

Que s'estima per l'*oferta*, però que, am perdó dels que fan *banqueta*, jo no ving de *bancateo*.

GATUELLES

Que és un entretoc això, *compañero*?

EL NOI D'HORTA

Ho és i no ho és; segons com se mira. Els que no venim per vanitat, sinó per complir am la consigna, amb una arengada en tenim prou. L'arroç és un plat reaccionari!

GATUELLES

Doncs jo'n menjo, i sóc tant lliberal com vós!

EL NOI D'HORTA

Ho dubto.

GATUELLES (*a l'Assumpta*)

És que ho sóc tant com ell, pera que ho sàpiga... Fa quaranta anys que sóc federal.

EL NOI D'HORTA

I què? Quins mèrits heu fet per ser-ne?

GATUELLES

El mèrit de seguir-ne sent.

EL NOI D'HORTA

Això no és prou.

GATUELLES

Deu-n'hi-dó! (*Pausa.*) I qui sou vós per gallejar tant?

EL NOI D'HORTA

Jo, qui sóc? No'm feu riure, que no m'escau! Heu sentit parlar mai del Noi d'Horta?

GATUELLES

Jo, mai.

EL NOI D'HORTA

Doncs el Noi sóc jo.

GATUELLES

Vós sou un noi?

EL NOI D'HORTA

El Noi d'Horta, he dit. L'any 60 ja era'l Noi d'Horta.

GATUELLES

Déu us conservi la joventut. Però quin mèrit té'l ser noi tants anys?

EL NOI D'HORTA

Mireu. Veieu aquet tallat de la cara? Ferida del 66. Veieu aquet sorgit de l'orella? Cop de sabre del 68. Veieu aquesta clapa del cap? Ferida del 73.

LA NOIA (*al Minyó*)

No val a pessigar!

EL MINYÓ

Salada!

EL NOI D'HORTA (*al Minyó*)

Què dieu?

EL MINYÓ

He dit salada a la prenda.

EL NOI D'HORTA

Conformes... Del 73. Toqueu l'espatlla:

RUSIÑOL

bala de remington, d'allavores de la gloriosa. Al genoll, metralla del 80. Mauser aquí a les costelles, i ferides a tot-arreu, que no les dic per no alabar-me.

EL MINYÓ (*a la Noia*)

No més que un petó!

LA NOIA

*Ja, ja!* No siguis boig.

EL NOI D'HORTA (*al Minyó*)

Que hi ha algú que ho dubti lo que dic?

EL MINYÓ

No'ns torbeu, que tenim feina.

EL NOI D'HORTA

És que si per cas ho dubtessiu, em puc despullar i demostrar-ho.

GATUELLES

Ja ho creiem, home, ja ho creiem!

EL NOI D'HORTA

Veurieu que són ferides autèntiques. I totes de *frente*, cara a cara; i totes guanyades a pols per defensar lo que'ns manaven!

EL MINYÓ

Deveu semblar una torradora.

EL NOI D'HORTA

Semblo una torradora, am molta honra.

EL MINYÓ (*am tò burleta*)

*Ja, ja!*

EL NOI D'HORTA

No hi ha *ja, ja!* que hi valgui, minyó! Porto'ls comprovants a la pell. Jo no faig com vosaltres, joves de fira, que veniu aquí pera festejar!

EL MINYÓ

I vós pera què veniu, si no és ofendre-us?

EL NOI D'HORTA

Per complir. *Don Prudencio* ha dit: «Germanor!», i aquí'm teniu fent de germà! Ha dit: «Tots a la *merienda*»; doncs som-hi, i vinga la *merienda!* I si'm digués: «A ser ferit», em deixaria ferir altra vegada no més per complir la consigna! Encara ting pell per estrenar, enteneu?

EL MINYÓ (*a la Noia*)

Apropa-t.

EL NOI D'HORTA

Ho enteneu, us dic?

EL MINYÓ

No estava pera vós. Torneu-ho a dir!

EL NOI D'HORTA

Deja que no sou dignes de res. Ni de la llibertat, ni del partit, ni dels nostres drets de l'home, ni dels devers de la dòna.

*(Entra en Rupit am la Pepeta, i s'asseuen aprop del Noy d'Horta.)*

#### ESCENA IV

ELS MATEIXOS, EN RUPIT I LA PEPETA

PEPETA

Seiem aquí, Rupit?

RUPIT

Ben pensat!

EL NOI D'HORTA

Abans de pendre allotjament, jo diria si's pot entrar.



RUPIT

Si's pot entrar, quan ja som dintre?

GATUELLES

El *compañero* té raó: saludaria a la concor-  
rencia.

RUPIT

I per què us ting de saludar, si no us  
conec ni us he vist mai?

EL NOI D'HORTA

Perquè avui tots som germans.

RUPIT

Això pera'ls que teniu creencies; però jo  
no hi crec en la familia. Oi, Pepeta, que no hi  
creiem?

PEPETA

I ara! Per qui'ns han prè!

RUPIT

Que us pensaveu que érem burgesos?

GATUELLES (*al Rupit*)

Doncs si no creieu en la familia, per què

RUSIÑOL

veniu a la *merienda* al costat de la vostra  
dòna?

RUPIT

Si no ho és la meva dòna.

PEPETA

Ni ganes!

GATUELLES

Doncs la promesa.

RUPIT

Encara *menos*.

GATUELLES

Doncs algun parentiu deveu tenir.

RUPIT

I per què n'hem de tenir d'això? És la  
Pepeta. La companya! Una companya que  
viu am mi pel ram del casament lliure!

EL NOI D'HORTA

Molt ben dit!

EL MINYÓ (*a la Noia*)

Ansia, morena! Seguim l'exemple.

ASSUMPTA

I què és el casament lliure?

RUPIT

És això: estimar-se pel ram seglar i no deixar-se beneir.

ASSUMPTA (*a la Riteta*)

Jesús! Noia, no t'ho escoltis!

RITETA

Ja ho puc escoltar, que no ho entenc.

RUPIT

Jo no crec en res, pera que ho sapigueu.  
En res! Jo no crec ni en la *descreencia*.

ASSUMPTA

I si teniu fills?

RUPIT

No hi creurem.

GATUELLES

Però si en sense creure-hi en tinguessiu?

RUPIT

No hi creuriem!

EL NOI D'HORTA

Quin modo de pensar és aquet?

RUPIT

Cap. No us he dit que no'n tenim cap? Venim a fer revolució, i tot lo demás són romanços!

EL NOI D'HORTA

I quina revolució voleu fer?

RUPIT

La que surti. La qüestió és fer-ne!

EL NOI D'HORTA

Sense creure-hi?

RUPIT

Ben nèt, que no! Volem fer revolució perquè'l bullit de fer-la'ns agrada! Que'ns diuen a trencar fanals? Doncs anem a trencar fanals. Que'ns diuen a parar tranvies? Doncs, xó! Que'ns fan anar a ser *fraternals*? Doncs aquí ens teniu *fraternos* i a punt de fer bofetades.

EL NOI D'HORTA

Però això que dieu és indigne!

RUPIT

És lo que és, i no'ns amoïneu, que nosaltres aquí tenim feina!

GATUELLES

I quina feina teniu?

RUPIT

Fer *juerga* política! Oi, Pepeta?

PEPETA (*abraçant al Rupit*)

Tens raó, noi! *Juerga... pariona!*

(*Surten en Silvestre, la Pona, i la Mariagna, vestida de República, agafada a les faldilles de sa mare.*)

## ESCENA V

ELS MATEIXOS, EN SILVESTRE, LA PONA  
I LA MARIAGNA

PONA

Jesús, i quina pujada més pujada!

MARIAGNA (*arrossegant-se*)

Mare, jo no vui caminar més!

SILVESTRE

Ja hi som, maca. Quedem-nos en aquet recer, que per aquí passarà *Don Prudencio* i li podrem donar la sorpresa.

RITETA

*(veient entrar a la Mariagna)*

Ai, mare! Una disfrega!

ASSUMPTA

Què és això? Què resigna aquesta criatura?

PEPETA

Un cromo! Un cromo!

GATUELLES

Què cromo ni no cromo! Ignorants! Que no veieu que és la República?

SILVESTRE

Que hi ha un recó pera nosaltres?

GATUELLES

No faltaria més que no us fessim lloc!

ASSUMPTA

*(fent un petó a la Mariagna)*

I quina cosa més bufona!

LA NOIA

(*voltant a la Mariagna*)

Quin angelet!

PEPETA

Si és una estampa!

EL NOI D'HORTA

És més que una estampa! És un acte!

ASSUMPTA

És lo més preciós que he vist mai!

PONA

Doncs no és res ara. Tal com la veuen.  
Se'ns ha empolegat pel camí. Afigurin-se que  
venim de la vora de Badalona.

ASSUMPTA

Jesús!

PONA

I a peu!

GATUELLES

Què diu ara!

PONA

Sí, senyors, a peu. Aquet, el meu home,

RUSIÑOL

que és en Silvestre, ha volgut que anessim a peu pera fer més *mafinistació*, i ja pot comptar la criatura!

SILVESTRE

Els actes, o fer-los o no fer-los.

EL NOI D'HORTA

Molt ben dit!

PONA

Però'ns en hem sentit pel camí! Que si era una prometença, que si la portavem a ensenyar, que si era de sucre, que si era de pasta. Abans no hem arribat aquí dalt, ens en hem sentit de tota mena.

EL NOI D'HORTA

Devien ser gent sense cultura.

PONA

Sense lo que diu i sense res. Afigurin-se que quan hem sigut al passeig de Sant Joan li ha caigut això que du al cap, que aquet en diu la gorra-frigia, i, Jesús!, quin rotllo de gent! Semblava que hi hagués una mona!

EL NOI D'HORTA

Els de l'*ola* negra que avança!



PONA

Els badocs i els poca-vergonyes.

SILVESTRE

És lo que deia a la de casa: aviat no's podrà anar pel carrer. Quin mal és portar una República?

GATUELLES

És falta de costum, veus-ho-aquí!

SILVESTRE

Que és una estranyesa la noia?

PONA

Vestida natural, no; però aixís, sí! Jo ja no volia vestir-la; però'l seu pare està ataleiat en això de la política, i me la va fer vestir per força.

ASSUMPTA

A mi tampoc m'hauria agradat... A casa de la meva germana van vestir un infant de Sant Antoni, i am l'afeitada del cap el van tenir malaltet quinze dies.

EL NOI D'HORTA

I què té que veure'l Sant am la República?

RUSIÑOL

ASSUMPTA

Tots són sants.

EL NOI D'HORTA

Protesto! No n'hi ha poca de diferencia!  
Els sants van vestits de capritxo, i aquesta va  
am propietat.

RUPIT

No hi crec, jo, en la propietat!

SILVESTRE

Jo tampoc hi crec, però hi va. Li vaig  
copiar el vestit d'una estampa que hi ha en  
el Cassino. Entre un lleó i en Prim hi ha una  
*diosa*, i la vaig copiar de la *diosa*. Lo únic  
que no és exacte és la faldilla.

PONA

Naturalment que no és exacta. La *diosa* la  
du de *llanilla*. Però figurin-se que fa vuit dies  
que li havia fet aquet vestidet pera anar a les  
*Hijas de María*, i no'l podiem pas llençar!

EL NOI D'HORTA

I'ara! Aquesta República és de les *Hijas*?  
Vaja, es perden les creencies!

SILVESTRE

No'n feu cas; en va ser vuit dies.

PONA

Més d'un any, en va ser.

SILVESTRE

Que callis, Pona! Qui'n té la culpa si'n va ser?

RUPIT

El clero.

SILVESTRE

La dòna. Per lliberal que l'home siga, molts cops la dòna du les *riendas*. I no és pas que jo no siga *fiero*, mal llamp!, i ferm a la meva taleia. I si no (*senyalant a Mariagna*), em sembla que'n duc la mostra! Veritat que has vingut de gust, Mariagna? (*La nena no contesta.*) Què hi dius?

RUPIT

Que no parla aquesta República?

SILVESTRE

Que si parla, dieu? A casa no la podem fer callar. És un canari engabiat.

PONA

Més que un canari: una cotorra. Diu uns versos que li van ensenyar les monges, que al seu pare li cau la bava. Digues els versos de les monges.

*(La Mariagna no diu res.)*

EL NOI D'HORTA

Vestida aixís no'ls sabrà dir!

SILVESTRE

Vaja, digues.

*(Tots vénen pera escoltar. Pausa.)*

MARIAGNA

Pare, em fan mal les sabates.

SILVESTRE

Les sandalies!

MARIAGNA

No, les sabates!

GATUELLES

Treieu-les-hi, i no esclaviseu les criatures!  
La criatura és lliure, com nosaltres!

RUPIT

Ben nèt, que sí! Que diga la dècima des-calça!

MARIAGNA

Jo no vui. Jo vui anar a casa. Estic cansada i vui anar a casa!

ASSUMPTA

Ai l'angeló!

PEPETA

Pobriçona!

PONA (*resolta*)

Noia, anem!

SILVESTRE

*Alto*, dic jo. Pensa que hem vingut per l'*Ideia*.

MARIAGNA (*plorant*)

No'n vui d'això. Me'n vui anar!

PONA (*a n'en Silvestre*)

'Ho veus? Ho veus lo que't deia, *tirano*? Ja no ho volia jo, que vingués. Ditxosa deria de la política!

RUSIÑOL

SILVESTRE

Pona, que tinguem la festa en pau, i no'm toquis l'*opanió*!

PONA

Tant res de bò és l'*opanió* com tu.

SILVESTRE

Mira, Pona, que hem vingut fraternalment, i que no t'hagi de donar un *tanto*!

PONA

Te'n guardaras prou! Ja sabs que m'hi torno.

EL MINYÓ

Ansia, morena, que ja tenim bronca!

SILVESTRE

Me'n guardaré per respecte al pas que estem celebrant; però en acabant-se la germanor et deixaré les galtes noves!

MARIAGNA (*plorant*)

Mare, anem!

PONA

Anem, filla meva. Deixem al *Nerón* de ton pare!

SILVESTRE

Que no sortireu d'aquí, dic jo, fins que hagi passat *Don Prudencio!*

EL NOI D'HORTA

Molt ben dit! L'home que no és *cívic* no és un home!

PONA

Aquet no ho és un home!

SILVESTRE (*amenaçant-la*)

Pona!

EL NOI D'HORTA (*posant-se entremig*)

Vaja, prou! *Merienda* fraternal i prou! Ja que hem vingut per la *merienda*, *merendem* cada hu en el seu puesto! *Fraternidad, compañeros!* Am l'avinença's va a tot-arreu. Si en el 73 n'hi hagués hagut, no hauria arribat el 84. L'avinença del 60 va portar el 75 i el cop del 68.

RUPIT

Escolteu, mestre, i perdoneu-me. Que bre-neu o que passeu comptes?

EL NOI D'HORTA

Faig historia de l'avinença!

RUSIÑOL

RUPIT

Jo no hi crec en l'avinença.

EL NOI D'HORTA

Doncs jo hi crec perquè m'hi han fet creure. Consulteu les meves ferides.

RUPIT

Fins dubto de les ferides, jo!

EL NOI D'HORTA

Quina barra! Això és tractar-me d'embustero! Veniu i toqueu-me les costelles, home!

RUPIT

Més m'estimo les de moltó.

EL NOI D'HORTA (*aixecant-se*)

Minyó, respecteu els meus cabells blancs.

RUPIT

I quina culpa hi ting jo si'ls teniu blancs! També'ls hi tindré jo, si no'm moro, i sóc un poca-vergonya!

EL NOI D'HORTA

Al menos t'ho coneixes.



RUPIT

Està clar. Jo no faig com vós, que badeu!

EL NOI D'HORTA

Brètol! Covard!

(*Avança vers el Rupit. La Mariagna arrenca a plorar.*)

ASSUMPTA

Sant Antoni!

PEPETA (*a n'el Rupit*)

No t'exopsis!

EL MINYÓ (*a la Noia*)

Agafa-t am mi!

SILVESTRE

Fraternitat, companys, fraternitat!

GATUELLES

Què fraternitat ni tants romanços! Es riu de la festa i del *Redentor* que l'ha armada!

EL NOI D'HORTA

I ell, que fa plorar la República? Això és un 73.

RUPIT

*Ambo!*

EL NOI D'HORTA

Un 73, dic jo.

RUPIT

*Terno!*

EL NOI D'HORTA (*tirant-se-li a sobre*)  
Espera-t, reaccionari!

RUPIT

Apa! Vine aquí, embustero!

EL MINYÓ (*content*)

Bronca! Bronca!

(*El Noi d'Horta i el Rupit s'agafen. Tots s'aixequen. Se sent gran trencadiça de plats i caçoles. La República plora, i entra en Grapa, corrent.*)

ESCENA VI

ELS MATEIXOS I EN GRAPA

GRAPA (*descompartint-los*)

*Alto aquí! Alto aquí, dic, i no anar-se'n de la mui!*

EL NOI D'HORTA (*a n'el Rupit*)

Mal demòcrata!

RUPIT (*al Noi*)

*Cacique!*

GRAPA

He dit *alto!*

EL NOI D'HORTA

*Hijo de María!*

RUPIT

Lluís!

GRAPA

Dono l'*alto* per tercera vegada. A la quarta, faig un estropici. Allí on sóc jo, dono l'*alto* jo!

RUPIT

Ell ha començat!

GRAPA

Doncs jo acabaré!

RUPIT

I qui sou vós, ara que me'n adono?

GRAPA

Sóc qui sóc.

RUPIT

Això ja ho sabiem!

GRAPA

Però no sabeu qui és en Grapa, i en Grapa és el servidor, i el servidor sóc jo, i aont hi ha'l *traunvirato* de jo, en Grapa i el servidor, els altres... els altres hi sobren!

RUPIT

Romanços!

EL NOI D'HORTA

Llengua!

GRAPA

Ordre, nois, que ting ordres de *Don Prudencio!*

RUPIT

Vós?

GRAPA

Jo. *Don Prudencio*'m va dir, ahir vespre, a mi i als altres *amigos*: «Noi, demà tenim acte d'expansió preparatoria a la Montanya Pelada. Vés-hi am tò (*fent anar el bastó*) de llibertat, i al que no formi, espontàniament, garrotada.»

EL NOI D'HORTA

Això no ho ha dit *Don Prudencio*.

GRAPA

Si no ho ha dit ben clar, jo ho interpreto, i l'interpretació és el tot! I si ell és el *quefe*, jo sóc la força, i aquet bastó és la justícia.

RUPIT

És dir, que vós sou el peça.

GRAPA

Has parlat com *chicharone*.

RUPIT

Doncs si sou el valent... rebreu.

GRAPA

Què? Com ho has dit?

RUPIT

Que si sou el valent, rebreu, he dit! Sempre són els valents els que reben!

GRAPA

Porteu-me àrnica i apuntaleu-me, que caic!  
I qui és que'm té de pegar, si és que jo ting  
dret a saber-ho? Tu?

RUPIT

Jo? I cah, home!

TOTS

Calma! Calma!

RUPIT

Jo no'm rebaixo a pegar.

GRAPA

I doncs qui'm té de pegar, la *reacció*? La  
*ola*? La *mano negra*?

RUPIT

La *mano anónima*, o algun mano que serà més valent que vós i... que jo.

GRAPA

Mira-m, jove! Mira-m am calma! I sàpigues pel teu *apoyo* que l'*interfecte* aquí present, o sia en Grapa, o sia jo, m'he vist en passos molt més serios, que'l de *meriendas* silvestres, i sempre n'he sortit... *incólume*. Jo he estat present a posar ordre en cases de suposició, i mentres jo hi he estat *peremne*, no he deixat jugar més que al burro!

EL NOI D'HORTA

Naturalment.

GRAPA

Naturalment i a pesseta'l *tanto*.

EL NOI D'HORTA

Me feu pena?

GRAPA

Jo?

EL NOI D'HORTA

Sí, vós, vós. Quines ferides podeu presentar que us acreditin?

GRAPA

Ferides de foc, ni una. De mà a sobre, ni una... ni cap. Però'l ganivet a dintre'l cutis, me li han clavat moltes vegades.

EL NOI D'HORTA

Les ferides de ganivet no compten!

GRAPA

Però fan mal.

EL NOI D'HORTA

Fan mal am *desdoro*.

GRAPA

En ting de totes, pera que ho sapigueu.

EL NOI D'HORTA

No tantes com jo!

GRAPA

El doble.

EL NOI D'HORTA

Ho veuriem!

GRAPA

Ho veurem!



RUPIT

Jo aposto una pela pel gueto!

EL MINYÓ

Jo pel Grapa!

GRAPA

Que us penseu tenir l'exclusiva del ram de la feridura? També ha estat al camp de batalla'l Grapa.

RUPIT

Al Camp de l'Arpa, deus volguer dir!

EL NOI D'HORTA

Ni al de batalla ni al de l'Arpa. Al camp de... la Bóta!... i encara!

*(Se senten grans crids i un coro que puja, cantant.)*

## ESCENA VII

ELS MATEIXOS, EL CORO, EL MESTRE, CORISTA PRIMER, CORISTA SEGON I POBLE

PEPETA *(contenta al sentir el coro)*

Un coro! Un coro!

SILVESTRE

Deu ser el *Coro de los Amigos!*

LA NOIA (*corrent contenta*)

Vénen cap aquí! Vénen cap aquí!

EL CORO (*cantant am la música de «El Valz de las Olas» i apropant-se*)

TENORS. *Vén, vén, ñiña, sí,  
á la orilla de mi corazón.*

SEGONS. *Ay, sí, sí.*

TENORS. *Vén, vente con mí,  
fiel amante de clara ilusión!*

SEGONS. *Ilusión!*

TENORS. *Vén, vén, ñiña, sí,  
á mis brazos con dulce emoción.*

SEGONS. *Emoción.*

TENORS. *A...ay! Ay!, sí, sí, sí,  
amaremos la revolución.*

SEGONS. *Volución!*

(*El coro entra en escena.*)

LA NOIA

(*agafant-se amb el Minyó i posant-se a ballar*)

Ballem-lo!

EL MINYÓ

Vinga!

RITETA (*ballant tota sola*)

Això m'agrada!

LA «MERIENDA» FRATERNAL

CORISTA PRIMER (*cantant*). *Bella y preciosa mujer.*  
CORISTES. *Ay, mujer!*  
CORISTA PRIMER. *Celebremos la felicidad.*  
CORISTES. *Licidad.*  
CORISTA PRIMER. *Y en nuestros labios beber.*  
CORISTES. *Sí, beber!*  
CORISTA PRIMER. *Los jazmines de la libertad!*  
CORISTES. *Libertad!*  
CORISTA PRIMER. *Vén á mis brazos, hurí.*  
CORISTES. *Ay, hurí!*  
CORISTA PRIMER. *Y apuremos con tranquilidad.*  
CORISTES. *Quilidad.*  
CORISTA PRIMER. *Los albores, sí.*  
CORISTES. *Sí, sí, sí.*  
CORISTA PRIMER. *De la hermosa fraterni-nidad.*  
CORISTES. *Ay, sí, á beber! Ay, sí, á beber!*  
*Candor!*  
*Candor!*

TOTS (*aplaudint*)

*Bravo! Bravo!*

EL MESTRE

*Buéno, prou, que tenim de guardar la veu  
pera quan pugi Don Prudencio!*

CORISTA PRIMER

*I ja és segur que passarà per aquí?*

EL MESTRE

*No hi ha de passar, poca-solta! Sab que'l  
Coro de los Amigos hi som en formació musi-*

BUSIÑOL

cal, i vols que no hi passi? Nosaltres tenim veu... i vot, i ell hi compta.

CORISTA PRIMER

I quina engegarem?

EL MESTRE

I quina hem d'engegar! La mateixa. Que no sabeu que no'n sabem d'altra?

CORISTA PRIMER

I la de la *mi-loca*?

EL MESTRE

*Mi loca* què?

CORISTA PRIMER

*Mi loca pasión.*

EL MESTRE

Res de passions ni miloques. Us esteu aquí aprop d'aquets arbres, i encara no'l vegeu pujar, arriba, minyons!, tots a la una'l *Valz de las Olas* per sobre!

CORISTA SEGON (*entrant corrent*)

Ja's veu venir! Ja puja! El poble l'ajuda a pujar!

SILVESTRE (*a la Pona*)

Amaguem la noia fins el moment de donar el *golpa*.

(*L'amaguen.*)

EL MESTRE

Som-hi. Tots a formar!

CORISTA PRIMER

Que engeguem?

EL MESTRE

Vinga!

(*El coro arrenca a cantar. A mig coro entra Don Prudencio a coll del poble, i es queda al fons de l'escena esperant que acabin.*)

EL CORO

*Vén, vén, ñiña, sí,  
á la orilla de mi corazón.  
Corazón.*

*Vén, vente con mí,  
fiel amante de clara ilusión!  
Ilusión!*

*Vén, vén, ñiña, sí,  
á mis brazos con dulce emoción.  
Emoción.*

*Y ay, ay, sí, sí, sí,  
amaremos la revolución.  
Volución!*

EL MESTRE

*Viva Don Prudencio!*

TOTS

*Viva!*

EL MESTRE

*Viva el amigo del progreso!*

TOTS

*Viva!*

EL MESTRE

*Viva el redentor de la Idea!*

TOTS

*Viva!*

## ESCENA VIII

ELS MATEIXOS, DON PRUDENCIO I POBLE

DON PRUDENCIO

Prou! Prou *vivas!*

EL MESTRE

Un altre no més, *Don Prudencio. Viva el Jefe indiscutible de la soberanía del pueblo!*

TOTS

*Viva!*

DON PRUDENCIO

Prou, i gracies, *compañeros*. No ving aquí pera rebre ovacions avui. Ving pera passar revista als... brenadors; als meus *fiels* brenadors, i brindar amb ells en còs i en ànima!

EL MESTRE

Molt ben dit!

GATUELLES (*donant-li la bóta*)

Begui, *Don Prudencio*, que s'ho ha guanyat!

DON PRUDENCIO

Gracies, amic. No és sed de beure lo que porto. És sed de justícia fraternal!

RUPIT

*Bien, salau!*

GATUELLES

Un trago honorari!

DON PRUDENCIO

Si és honorari, l'accepto.

(*Beu.*)

RUPIT

*Viva* la beguda lliure!

TOTS

*Viva!*

EL MESTRE (*mentres beu*)

Això és un home!

CORISTA PRIMER

Alça, Pepeta!

GATUELLES

Begui, begui, que és lliberal. No ha passat per cap *fielato*.

DON PRUDENCIO (*donant la bóta*)

Gracies, companys. Ja he begut prou. Si hagués de beure a cada districte d'aquet camp de l'igualtat, no arribariem allà ont anem!

GATUELLES

Doncs prengui un bocí.

DON PRUDENCIO

Jo no menjo. Jo no menjaré, políticament parlant, fins que haurem lograt la nostra. Jo he promès a l'altar de la *Razón* que no



entrarà aliment al meu Jo fins que la Revolució triomfi. Jo, veient menjar el poble, ja'n ting prou. I si us poguéis donar la carn pera que la mengessiu aquesta tarda, i us poguéis donar la sang pera que hi beguessiu al dar-rera, la carn i la sang us donaria.

CORISTA PRIMFR

Que bé parla!

GATUELLES

És un Mira-bou!

DON PRUDENCIO

Jo no ving pera brenar, ja us ho dic. Ving pera veure-vos i pera disfrutar-vos.

GATUELLES

Tots anem a la una, *Don Prudencio*. Vint mil homes que esperem el crid.

RUPIT

El crid i els crids!

DON PRUDENCIO

Molt bé, rellamp! Això és lo que vui. Tots estar a punt a Santa Armonia. Al veure tanta germandat, si'l plorar fos cosa cívica, mes llàgrimes lliure-pensadores caurien a sobre de

RUSIÑOL

vosaltres. He vist més de vint mil homes, tots brenant, tots celebrant, tots abraçant-se'ls uns a n'els altres!

EL MINYÓ (*a la Noia*)

Ja sents lo que'ns diuen, morena!

DON PRUDENCIO

Tots caminant per les vies de les grans reivindicacions! Tots mirant cap el *porvenir!* I sent tants, i sent tant d'empenta, ni una sola punyalada!

GRAPA

Perdoni-m que digui, *Don Prudencio*, que de punyalades no n'hi han hagut, però de caçoles, deixi-ho anar: se'n han romput algunes dotzenes.

DON PRUDENCIO

L'expansió és la vida dels pobles!

GRAPA

És que se les rompien pel cap. Si no hagués sigut que jo vigilava, s'hauria romput molta *vajilla*.

DON PRUDENCIO

Si's romp alegrament, que's rompi!

GATUELLES

Ben xafat!

RUPIT (*al Grapa*)

Beu-te aquest ou, senyor *valiente!*

DON PRUDENCIO

Què són quatre garrotades, si les garrotades són fraternes? És fer boca per lo que vindrà! És ensajar-se pera detenir la *ola* de la reacció que avança. És aturar la negror que'ns han de portar les tenebres. I que les voleu les tenebres? No!

GATUELLES

No!

DON PRUDENCIO

És clar que no! No vol rompre cadenes el poble? Sí! Que's rompen plorant les cadenes? No! Que sense rompre cadenes pot venir la Revolució? I cah! I en sense la Revolució que's pot esperar la República? Ni la República ni *ocho cuartos*. Els pobles tenen lo que volen si lo que volen ho volen! I si ho volen, oh companys, vindrà! Vindrà la nostra República!

SILVESTRE (*a la Pona*)

Ara és hora. Treu la noia...

DON PRUDENCIO

Vindrà d'un moment a l'altre!

SILVESTRE

No s'apuri, que ja és aquí!

TOTS (*veient a n'en Silvestre que acompanya  
a Mariagna per la mà*)

*Bravo! Bravo!*

MARIAGNA

No, pare! No hi vui anar!

SILVESTRE

Vine, et diuen!

MARIAGNA

No vui, mare!

SILVESTRE (*fent-se rotllo*)

Aquí la té. Vegi si la coneix de vista.

DON PRUDENCIO

La República!

SILVESTRE

Prenguin la bona voluntat, que no'n puc presentar de mellor!

DON PRUDENCIO

Però això és una sorpresa genial!

SILVESTRE (*a la Mariagna*)

Treu-te'l gorro-frigio, i saluda. Aquet que veus és *Don Prudencio*.

DON PRUDENCIO

Això mai! (*Treient-se'l barret.*) Som nosaltres els que'ns tenim de descobrir! Saludem aquesta apoteosis!

PONA

Si és la noia de casa, senyor!

DON PRUDENCIO

Pera mi és una apoteosis. Deixeu-me-la que vinga am mi!

SILVESTRE

Vés-hi, filla, que no mossega!

MARIAGNA

Em fa por!

DON PRUDENCIO

Jo't faig por? El que't té de salvar et fa por? Que m'has prèrs per clerical? Que no ho sabs que jo t'he de dur a l'altar de la Santa Democracia? Que no ho sabs que jo he de posar-te al pedestal de la gloria?

PONA

No'n sab res ella de res d'això!

DON PRUDENCIO

Vine, i et donaré un caramel·lo!

PONA

Això prou que ho sab!

DON PRUDENCIO

Vine am mi, filla de la llibertat.

PONA

I nostra!

RUPIT

Porteu-l'hi d'una vegada!

SILVESTRE (*agafant a braç a Mariagna  
i entregant-la a Don Prudencio*)

Aquí la té, com si fos seva!

TOTS

*Bravo! Bravo!*

EL MESTRE

*Viva'l pare fraternal!*

TOTS

*Viva!*

EL CORO (*posant-se a cantar*)

*Vén, vén, niña, sí,  
á la orilla de mi corazón...  
Vén...*

DON PRUDENCIO

Espereu, que vui parlar.

EL MESTRE

*Alto, minyons, que vol parlar!*

*(El Mestre fa signo de que parin de cantar.*

*Tots paren, menos dos o tres, que conti-  
núen cantant.)*

CORISTA PRIMER, SEGON I TERCER

*Vén, vente con mí...*

EL MESTRE

*Alto, us dic!*

CORISTA PRIMER

Perdoni: no'ns podiem aturar!

DON PRUDENCIO

Sí, poble: us vui parlar. Vui parlar perquè la paraula'm surt dels llavis al veure l'exemple d'uns pares que, més que'ls pares d'una criatura, són pares de... la virtut laica. Aquesta pobra criatura, que si no fos lo que representa seria una disfrega seglar, un troç de carn batejada, un no-res, ara representa'l Dogma. Aquesta criatura és una *enseña*, és una bandera, és un *pendó*. (*Els pares ploren.*) És un *pendó* que'ns recorda'ls drets i els devers de l'home, però més els drets que'ls devers. I us juro devant d'aquets drets, que són les taules de la llei dels que no volem lleis de cap mena, defensar-los a totes hores, fins a caure mort o ferit a devant... de mi mateix. Sí, ciutadans, ja no podem esperar més. La Revolució té de venir. I si no ve, anem-la a cercar, i sapiguem morir per ella!

(Aplausos.)

CORISTA PRIMER

Tots hi anirem!

DON PRUDENCIO

Anem-hi!



EL MESTRE

Tots estem a punt.

DON PRUDENCIO

I jo al davant!

EL MESTRE

Tots hi anirem al davant!

EL NOI D'HORTA

Demano la paraula urgent pera parlar.

*(Expectació.)*

DON PRUDENCIO

I pera què la voleu la paraula?

EL NOI D'HORTA

Pera sapiguer si ho diu en serio això de la revolució.

DON PRUDENCIO

I com us atreviu a dubtar-ho?

EL NOI D'HORTA

Jo no dubto: m'escamo, i ho pregunto.

DON PRUDENCIO

Pregunteu-ho al poble.

TOTS

Sí, sí!

EL NOI D'HORTA

I què falta pera fer-la?

DON PRUDENCIO

Homes!

EL NOI D'HORTA

Jo'n faig un!

TOTS

*Bravo! Bravo!*

EL NOI D'HORTA

Jo'n faig un, vostè'n fa un altre, i els demés ja seguiran, si volen!

DON PRUDENCIO

Compto am vós!

EL NOI D'HORTA

Anem-hi desseguida.

DON PRUDENCIO

Desseguida, voleu dir ara, veritat?

EL NOI D'HORTA

I doncs quan? En comptes de perdre'l temps fent xefla, ja que som més de vint mil homes, anem-hi ara mateix, i ja brenarem en estar llestos!

GATUELLES

*Ja, ja!* I les armes?

EL NOI D'HORTA

Enc que siga a cops de culleres, sent tants!

RUPIT

I qui tirarà'ls tiros, hereu?

EL NOI D'HORTA

Nosaltres, am *Don Prudencio* al devant, i donarem l'exemple als *pusilànimas*. Jo seré víctima, ja ho sé, però jo jaestic fet a ser-ne de víctima. A mi no'm ve d'una ferida!

DON PRUDENCIO

Parlem-ne! Parlem-ne, *compañero!*

EL NOI D'HORTA

Què parlar-ne! Si no fem res més que parlar-ne! Si ja he sentit cent discursos dient

RUSIÑOL

que hi hem d'anar, i no hi anem mai. O no  
parlar-ne o engegar!

DON PRUDENCIO

Que m'heu vist recular alguna vegada!

EL NOI D'HORTA

I com ha de recular si no avancem!

DON PRUDENCIO

Avancen les idees.

EL NOI D'HORTA

Elles prou, però nosaltres... *firmes!*

DON PRUDENCIO

Però les seguirem, *viva Déu!* I jo sempre!

EL NOI D'HORTA

I vostè al devant, ja'ns ho ha dit!

DON PRUDENCIO

I que tindrieu valor de dubtar-ho?

EL NOI D'HORTA

Voldria saber-ho del cert!

DON PRUDENCIO

Ho sabreu quan arribi'l moment, però no

avui. Avui és dia de festa pera'l poble, i la revolució és dia de feina!

EL NOI D'HORTA

Què mellor festa que anar a morir!

RUPIT

Va a parers, company!

EL NOI D'HORTA

A morir, dic!

DON PRUDENCIO

I quin empenyo té en anar a morir, aquest home!

SILVESTRE

I tal!

RUPIT

Jo no porto pressa, noi gran!

EL NOI D'HORTA

Doncs jo sí!

RUPIT

Com que no teniu pell per perdre, naturalment.

EL NOI D'HORTA

No'm queda pell, però'm queda vergonya!

RUPIT

*Fuera!*

TOTS

*Fuera! Fuera!*

RUPIT

Agafeu-lo!

EL NOI D'HORTA

Agafeu-me, si sou tant macos!

RUPIT

Comencem la revolució per ell!

EL NOI D'HORTA (*a n'el Rupit*)

Acosta-t, brètol!

DON PRUDENCIO

Consultem-ho, ciutadans! Anem a preguntar a tots els que brenen si estan a punt d'airecar-se, i si'l sufragi universal vota en prò, aquí'm teniu disposat a obrir-me les venes pel poble i donar-vos la meva vida!

TOTS

*Bravo! Bravo!*

EL NOI D'HORTA

Protesto!

DON PRUDENCIO

Voleu que l'anem a consultar el poble?

UNS

Sí! Sí!

UNS ALTRES

No! No!

DON PRUDENCIO

Queda aprovat! Apa, poble! A la consulta!

(*El poble's carrega a coll a Don Prudencio.*

*Uns criden vivas i altres Fuera! Grans baralles i confusió. Mentres se'n van, am les empentes fan caure a la Mariagna.)*

EL MESTRE

*Viva la fraternitat!*

RUPIT

*Viva la juerga!*

EL MINYÓ

*Viva la Pepa!*

PONA

La noia! La noia! Aont és la noia?

EL CORO (*anant-se'n*)

*Vén, vén, nina, sí,  
á la orilla de mi corazón..., etz.*

PONA

Silvestre, que hem perdut la noia! La noia!

EL NOI D'HORTA

(*entrant la Mariagna al braç*)

No l'heu perduda, però l'han trepitjada! Aquet personal és aixís: quan no tenen raó, trepitgen!

PONA

Noia, què tens, filla meva?

EL NOI D'HORTA

No res. El susto. (*Entregant-la a la seva mare.*) Teniu. Guardeu-la pera mellor ocasió.

EL MESTRE (*desde lluny*)

*Viva la fraternitat!*



LA «MERIENDA» FRATERNAL

TOTS

*Viva!*

EL NOI D'HORTA

Poca-soltes! La revolució no's fa am xefles:  
la revolució's fa anant a estudi!

TBLÓ



## Obres de l'autor

<b>Impressions d'una excursió al Taga</b> . . . . .	(Agotada)
<b>Desde el molino.</b> Ilustracions de R. Casas.	(3. <sup>a</sup> edició)
<b>L'home de l'orga.</b> Monoleg . . . . .	(Agotada)
<b>Andalusia vista per un català.</b> (Conferència). . . . .	( íd. )
<b>Discurs llegit en els Jocs Florals de Granollers</b> . . . . .	( íd. )
<b>Anant pel món.</b> (2. <sup>a</sup> edició) . . . . .	( íd. )
<b>Impresiones de arte.</b> Ilustracions de Zuloaga, Mas i Fontdevila, Oller i Rusiñol.	(2. <sup>a</sup> edició)
<b>Oracions.</b> (2. <sup>a</sup> edició) . . . . .	(Agotada)
<b>Els Caminants de la terra.</b> Poema en prosa.	( íd. )
<b>Fulls de la vida.</b> . . . . .	(2. <sup>a</sup> edició)
<b>L'Alegria que passa.</b> . . . . .	(4. <sup>a</sup> edició)
<b>El Jardí abandonat.</b> (Un acte).	
<b>Teatre.</b> L'Alegria que passa.—El Jardí abandonat.—Cigales i formigues . . . . .	(Agotada)
<b>Llibertat!</b> (Tres actes).	
<b>Els Jocs Florals de Canprosa.</b> (Un acte). . . . .	(2. <sup>a</sup> edició)
<b>El Poble gris.</b> . . . . .	(2. <sup>a</sup> edició)
<b>El Malalt crònic.</b> (Un acte). . . . .	(2. <sup>a</sup> edició)
<b>El Prestidigitador.</b> (Monoleg) . . . . .	(Agotada)
<b>Feminista.</b> (Monoleg) . . . . .	( íd. )
<b>El Bon caçador.</b> (Monoleg) . . . . .	( íd. )
<b>El Sarau de Llotja.</b> (Monoleg) . . . . .	( íd. )
<b>D'Aquí i d'allà.</b> . . . . .	(2. <sup>a</sup> edició)
<b>L'Hèroe.</b> (Tres actes). (3. <sup>a</sup> edició). . . . .	(Agotada)
<b>El Pati blau.</b> (Dos actes). . . . .	(2. <sup>a</sup> edició)
<b>Desde el Molino.</b> Impresiones de arte.	
<b>Jardins d'Espanya.</b>	
<b>El Mistic.</b> (Quatre actes). . . . .	(5. <sup>a</sup> edició)
<b>Els punxa-sarries.</b> (Un acte).	
<b>El Bomber.</b> (Monoleg) . . . . .	(Agotada)
<b>La Nit de l'amor.</b> (2. <sup>a</sup> edició) . . . . .	( íd. )

- Aucells de fang.**  
**L'Escudellòmetro.** (Monoleg). . . . . (Agotada)  
**La Lletja.** (Tres actes).  
**El bon policia.** (Dos actes) . . . . . (2.ª edició)  
**La bona gent.** (Quatre actes).  
**Monolegs.**  
**Tartarín de Tarascó,** d'Alfons Daudet. Traducció. . . . . (Quart miler)  
**En Barba azul.** (Monoleg).  
**La cançó de sempre.** (Dialec).  
**L'auca del senyor Esteve** . . . . . (Agotada)  
**Vida y dulzura.** En col·laboració amb en G. Martínez Sierra.  
**La Mare.** (Quatre actes). Onzè miler. . . . . (Agotada)  
**Cigales i Formigues.** (Nova edició).  
**Festa Modernista del Cau Ferrat.** . . . . (Agotant-se)  
**La primera carta.** (Monoleg).  
**La «Merienda» fraternal.**
- 

- El Jardín abandonado.** Traducció de M. Sarmiento.  
**Libertad!** Traducció de J. Benavente.  
**El Pueblo gris.** Traducció de G. Martínez Sierra.  
**El Místico.** Traducció de J. Dicenta. (2.ª edició).  
**Hojas de la vida.** Traducció d'E. Chavarri.  
**El Prestidigitador.** Traducció de Vital Aza.  
**Pájaros de barro.** Traducció de G. Martínez Sierra.  
**Buena gente.** Traducció de G. Martínez Sierra.  
**La alegría que pasa.** Traducció de Vital Aza.  
**Hojas de la vida.** Traducció de M. Sarmiento.  
**La Fea, El enfermo crónico.** Traducció de G. Martínez Sierra.  
**Buena gente, El buen policía.** Traducció de G. Martínez Sierra.  
**La eterna canción.** Traducció de Casto Yavaloyes.  
**L'alegresse qui passe.** Traducció de Marius Anché. (Mercure de France).  
**Cigarras y Hormigas.** Traducció de G. Martínez Sierra. (Renacimiento).  
**Il Jardino abandonato.** Traducció de Vittorio Picca. (Art et Labor).

## EDICIONS POPULARS

Anant pel món. . . . .	Ptes. 1 (Agotada)
El Mistic. (4. <sup>a</sup> edició). . . . .	» 1
Oracions. Am música d'E. Morera.	» 1 (Agotada)
Fulls de la vida. . . . .	» 1 (Agotada)
Els Jocs Florals de Canprosa . .	» 1
El bon policia. . . . .	» 1
Monolegs. . . . .	» 1
La bona gent. . . . .	» 1
Tartarín de Tarascó. D'A. Daudet.	
(Quart miler). . . . .	» 1
El pati blau. . . . .	» 1
El poble gris. . . . .	» 1
La Mare. (2. <sup>a</sup> edició). (Onzè miler).	» 1 (Agotada)
L'alegria que passa. . . . .	» 1
La «Merienda» fraternal. . . . .	» 1
L'Heroe. . . . .	» 1
Llibertat! . . . . .	» 1















~~99~~ 915

2247

249  
 721  
 278  
 621  
 378

---

2247



891/73  
 3701  
 6298  
 1300  
 8699

---

28915